

BLOCUL NATIONAL SINDICAL FILIALA JUDETULUI HUNEDOARA

Strada George Enescu 39, Cod 330020 Deva, Judetul Hunedoara Tel/Fax: 0254-215949 email: bns_hd@yahoo.com

Sindicatul Liber si Independent Electrocentrale Deva Mintia

România și legiferarea absenței dialogului social

Pornindu-se de la pretextul unei armonizări legislative profunde, necesară depășirii perioadei de criză economică, ignorându-se observațiile partenerilor sociali, Guvernul României, luând în considerare în mod exclusiv condițiile impuse de FMI, Banca Mondială și Consiliul Investitorilor Străini a procedat la modificarea Codului Muncii și la adoptarea unei Legi a Dialogului Social prin utilizarea procedurii asumării răspunderii, evitând astfel, în mod deliberat, orice dezbateri democratice.

Prin modificarea/apariția acestor legi se poate afirma că, în acest moment și ținând cont de evoluțiile înregistrate din momentul adoptării acestor legi, dialogul social în România este pe cale să fie desființat. Ofensiva declanșată împotriva sindicatelor este fără precedent, subminarea funcționării lor și atacurile împotriva liderilor acestora devenind tot mai intense.

Vorbim aici de o încălcare multiplă a mai multor convenții ratificate de România, dar și de grave încălcări ale Constituției României.

Referindu-ne la Convenția nr. 98/1949, ratificată de România în anul 1954, putem în mod clar să arătăm că, în ciuda observațiilor pe care Biroului Internațional al Muncii (BIT) le-a realizat în luna ianuarie 2011 într-un memorandum tehnic ce se referea la noul pachet de legislație socială pentru care Guvernul și-a asumat răspunderea, punctele de vedere ale experților BIT au fost total ignorate de către Guvern.

Astfel, eliminarea prin noua formulare a Codului Muncii a art 238-247 din vechiul text și trimiterea imperativă conținută în noul art. 237, la Legea Dialogului Social, a condus atât la dispariția contractului colectiv la nivel național, cât și a celui la nivel de ramură, instituții juridice ce s-au dovedit eficiente și lucrative pentru partenerii sociali pentru o lungă perioadă de timp.

În schimb, impunerea prin art. 128 alin. (1) din Legea nr. 62/2011 (Legea Dialogului Social) a încheierii contractelor colective de muncă la nivel de unități, grupuri de unități și sectoare de activitate, contravine prevederilor Convenției nr. 98/1949.

Potrivit principiului negocierii colective libere și voluntare cuprins în articolul 4 al Convenției nr. 98/1949, ratificate de România, determinarea nivelului de negociere este lăsată la discreția părților. În consecință, nivelul de negociere nu ar trebui să fie impus prin lege, o astfel de părere fiind împărtășită de altfel și în Memorandumul tehnic al BIT trimis partenerilor sociali în luna ianuarie 2011.

În același context, al încălcării libertății de voință a părților, se înscriu și criteriile arbitrare de reprezentativitate stabilite de către art. 51 din Legea nr. 62/2011 (Legea Dialogului Social), criterii care impun anumite norme cumulative total inacceptabile cum sunt cele privind reprezentativitatea la nivel național în care, pe lângă procentul de 5%, impune și existența de structuri teritoriale în cel puțin 1/2 din județele României, sau impunerea la nivel de unitate a existenței unui număr de membri ai sindicatului ce reprezintă cel puțin jumătate plus 1 din numărul angajaților unității.

Aceste prevederi coroborate cu dispozițiile art. 1 lit. r din Legea 62/2011, (Legea Dialogului Social) care consacra competența Guvernului în stabilirea sectoarelor de activitate în care se vor desfășura negocierile colective,

partenerii sociali, având doar un simplu rol consultativ, constituie de asemenea o încălcare a prevederilor art. 4 din Convenția nr. 98/1949.

De altfel, și în Memorandumul tehnic al BIT, trimis partenerilor sociali în luna ianuarie se constată că, în ceea ce privește criteriile de reprezentativitate care trebuie îndeplinite pentru ca să poată avea loc negocieri colective la nivel de unitate, în cea mai mare parte acestea „nu concordă cu Convențiile ratificate nr. 98, nr. 154 și nr. 135”. În respectivul document tehnic, Biroul anticipează că ar putea fi dificil să se atingă aceste noi praguri de reprezentativitate și că, de aceea, aceasta va însemna că, în realitate, „negocierea colectivă se va desfășura mai ales cu reprezentanții lucrătorilor, subminând astfel sindicatele înființate în unitate. Aceasta nu ar permite promovarea negocierii colective în sensul art. 4 al Convenției nr. 98”. De altfel în *Sinteza de principii și decizii* din anul 2006 a *Comitetului privind libertatea de asociere*, la alin. 988 se consacră faptul că nivelul de negociere și implicit reprezentativitatea nu trebuie impuse prin lege.

Romania, care este membră a Uniunii Europene, reprezintă în acest moment un fel de laborator de experimentare a destructurării statului social, al îndepărtării statului de majoritatea cetățenilor în favoarea unor grupuri de interese strict politice și economice. În opinia noastră aceasta crează un precedent extrem de periculos pentru toți partenerii sociali din restul țărilor membre ale UE și nu numai, precum și impunerea unor principii de funcționare a statului în detrimentul majorității cetățenilor.

S-ar impune astfel ca Guvernul României să stopeze violările grave ale instrumentelor internaționale ratificate și să revină asupra legislației adoptate, în sensul punerii în acord cu legislația internațională, dar și cu practica existentă în materie de legislație socială. În această măsură s-ar asigura, cel puțin parțial, și revenirea la o funcționare a instituțiilor statului în favoarea cetățenilor și nu a unor grupe de interese mai mult sau mai puțin legitime.

De altfel, experiența sugerează faptul că propunerile cu privire la reformele în legea muncii impuse de sus sunt mai puțin eficiente atunci când luăm în considerare rețeaua complexă de interese și nevoi implicate decât soluțiile care au fost testate și șlefuite de-a lungul procesului de dialog social și care se bucură deci de sprijin larg în societate. În România, în pofida evoluțiilor pozitive înregistrate după 1989 în afirmarea dialogului social, s-a ajuns în 2011 la instaurarea monologului guvernamental, de unde și măsurile antidemocratice, antisociale și antisindicale adoptate sub pretextul crizei economice și al flexibilizării pieței muncii.

Având în vedere toate acestea, credem că se impune:

1. Modificarea art. 128 din Legea nr. 62/2011 în sensul eliminării restricțiilor cu privire la nivelul de încheiere a contractelor colective de muncă și acordarea posibilității de negociere colectivă indiferent de nivel, în funcție de voința părților.
2. Modificarea art. 51 punctul C litera c) privind stabilirea reprezentativității la nivel de unitate în sensul diminuării numărului de angajați care trebuie să fie membri de sindicat la 1/3 și prevederea posibilității ca reprezentativitatea să poată fi dobândită prin afiliere la o federație reprezentativă.
3. Eliminarea prevederii cu privire la obligativitatea unei confederații de a avea structuri teritoriale în cel puțin jumătate plus unul dintre județele României, prevăzută la art. 51 punctul A litera d.
4. Completarea *Titlului IX Sancțiuni* al Legii nr. 62/2011 în sensul încadrării la contravenții/infracțiuni a situațiilor de nerespectare a contractelor colective de muncă aflate în vigoare.

Doar în măsura în care vor fi adoptate astfel de modificări se mai poate afirma că în România funcționează principii democratice precum: promovarea dialogului social, promovarea negocierii colective, susținerea activității sindicatelor ca parteneri de dialog social.

Presedinte Executiv

Ionel TICULA